

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 15 oktober 2019 met nummer RvVb-A-1920-0182
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0315-SA

Verzoekende partijen	1. de heer Bruce HUMPREYS 2. mevrouw AN VAN BETS vertegenwoordigd door advocaat Gregory VERHELST, met woonplaatskeuze op het kantoor te 2600 Antwerpen, Uitbreidingsstraat 2
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT vertegenwoordigd door advocaat Dany SOCQUET, met woonplaatskeuze op het kantoor te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
Tussenkommende partij	de nv KWADRAAT vertegenwoordigd door advocaat Dirk ABBELOOS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 9200 Dendermonde, Sint-Gilislaan 17

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 19 januari 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 16 november 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortenberg van 30 juni 2017 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een ééngezinswoning (lot 3) op de percelen gelegen te 3070 Kortenberg, Grensstraat 29, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie C, nummers 389a en 389b.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 13 maart 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 23 april 2018 toe in de debatten.

2.

De Raad verwerpt met een arrest van 25 september 2018 met nummer RvVb/S/1819/0114 de vordering tot schorsing. De verzoekende partijen dienen tijdig een verzoek tot voortzetting in.

3.

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in.

4.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 8 oktober 2019.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomenende partij verschijnen schriftelijk.

5.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Er bestaat geen noodzaak om te oordelen over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst, gezien zoals hierna zal blijken de verzaking aan de bestreden beslissing wordt vastgesteld.

IV. VERZAKING AAN DE BESTREDEN BESLISSING

De tussenkomenende partij meldt met een mailbericht van 27 augustus 2019, bevestigd met een mailbericht van 1 oktober 2019, dat zij verzaakt aan de stedenbouwkundige vergunning die met de bestreden beslissing is verleend.

De duidelijkheid in het rechtsverkeer en de rechtszekerheid verzetten er zich tegen dat de bestreden beslissing in rechte blijft bestaan, zodat deze beslissing wordt vernietigd, zonder hierbij evenwel uitspraak te doen over de gebeurlijke onwettigheid ervan.

V. KOSTEN

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen vorderen naast de betaalde rolrechten van 600 euro tevens een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro. In het licht van de verzaking door de tussenkomenende partij aan de bestreden vergunning stellen zij in het kader van de zitting nog dat zij *“het aan de appreciatie van (de) Raad overlaten”* of *“de gedingkosten (de rolrechten en de RPV begroot op het basisbedrag van 700 EUR)”* *“ten laste van de aanvrager (die afstand doet van de stedenbouwkundige vergunning) of de verwerende partij (die de auteur was van de vernietigde verkavelingsvergunning, en die in het arrest tot nietigverklaring met betrekking tot de verkavelingsvergunning werd veroordeeld tot de kosten) moeten gelegd worden”*. Zij benadrukken dat *“het alleszins duidelijk is*

dat zij recht hebben op een vergoeding van hun proceskosten, aangezien zij allerminst de in het ongelijk gestelde partij zijn".

2.

Verwerende partij verzoekt in het licht van de verzaking door de tussenkomende partij aan de bestreden vergunning in het kader van de zitting nog *"uitdrukkelijk" "om de kosten van de procedure ten laste te leggen van de verzoekende partijen"*.

3.

De tussenkomende partij merkt in het licht van de verzaking aan de bestreden vergunning in het kader van de zitting als aanvrager nog op *"dat de gedingkosten niet ten (haren) laste kunnen worden gelegd"*, gezien *"de intrekking van de stedenbouwkundige vergunning volgde uit het verdwijnen van de grondslag ervan, nl. de verkavelingsvergunning, die werd vernietigd door uw Raad"*, terwijl *"het verdwijnen van deze verkavelingsvergunning geenszins aan tussenkomende partij kan worden toegerekend waardoor zij als dusdanig niet als 'in het ongelijk gestelde partij' kan worden beschouwd"*. Zij merkt tevens op *"dat de verwerende partij wat betreft de procedure omtrent de verkavelingsvergunning werd veroordeeld tot de kosten"*, zodat *"het (haar) passend lijkt dat de gedingkosten ook in huidig geding ten laste van verwerende partij worden gelegd"*. Zij benadrukt dat zij *"afstand deed van de stedenbouwkundige vergunning, doch (dat) deze louter werd ingegeven door het verdwijnen van de verkavelingsvergunning ten grondslag"*, terwijl *"het verwerende partij is die verantwoordelijk kan geacht worden voor deze verkavelingsvergunning en het verdwijnen ervan"*.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 33 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad de kosten van het beroep ten laste legt van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld. Omwille van de uitdrukkelijke verzaking aan de bestreden beslissing door de tussenkomende partij kunnen 'in beginsel' noch de verwerende partij, noch de verzoekende partijen, worden beschouwd als de 'in het ongelijk gestelde partij'. In het licht van de concrete omstandigheden van de zaak dient de verwerende partij *in casu* evenwel redelijkerwijze toch te worden beschouwd als de 'in het ongelijk gestelde partij', aan wie de gedingskosten ten laste kunnen worden gelegd.

Zoals blijkt uit het administratief dossier en door partijen niet wordt betwist, vond de bestreden vergunningsbeslissing haar grondslag in de verkavelingsvergunning van verwerende partij van 21 april 2014 voor het creëren van drie bouwkwavels, waaronder het bouwperceel. Dit blijkt reeds duidelijk uit de vaststelling dat er in de bestreden beslissing inzake de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening met toepassing van (de toepasselijke versie van) artikel 4.3.1, §2, lid 1, 3° VCRO wordt verwezen naar de betreffende verkavelingsvergunning. Het wordt evenmin betwist dat deze verkavelingsvergunning ondertussen door de Raad werd vernietigd bij arrest van 15 mei 2018 met nummer RvVb/A/1718/0868. In die optiek kan er redelijkerwijze niet ernstig worden betwist (en wordt door partijen overigens ook niet betwist) dat de aanleiding voor de verzaking door de tussenkomende partij aan de bestreden vergunning (louter) is gelegen in de vernietiging door de Raad van de (onregelmatig bevonden) verkavelingsvergunning van verwerende partij, die derhalve (minstens onrechtstreeks) aan de grondslag ligt van de verzaking.

2.

De verzoekende partijen vorderen naast de betaalde rolrechten van 600 euro tevens een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro. De Raad kan overeenkomstig artikel 21, §7 DBRC-

decreet, op verzoek van een partij, een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld. Het gevorderde bedrag van 700 euro is conform met het basisbedrag overeenkomstig artikel 20/1, §1 Procedurebesluit. Gezien er geen redenen zijn om af te wijken van het basisbedrag, en partijen hieromtrent overigens geen verweer voeren, kan de gevorderde rechtsplegingsvergoeding worden toegekend.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De beslissing van de verwerende partij van 16 november 2017, waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een ééngezinswoning (lot 3) op de percelen gelegen te 3070 Kortenberg, Grensstraat 29, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie C, nummers 389a en 389b, wordt vernietigd.
2. De kosten van het beroep, begroot op de rolrechten van 600 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, worden ten laste gelegd van de verwerende partij.
3. De kosten van de tussenkomst, begroot op 100 euro, worden ten laste gelegd van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 15 oktober 2019 door de achtste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Marino DAMASOULIOTIS

Pascal LOUAGE